

LXII.

Forslag til Lov

om

Ændring i Færdselslov Nr. 129 af 14. April 1932.

(Fremsat i Folketinget den 29. Januar 1936 af Justitsminister *Steincke*).

§ 1.

§ 11 i Færdselslov Nr. 129 af 14. April 1932 affattes saaledes:

1. For at undgaa Sammenstød mellem kørende, der færdes saaledes, at deres Veje skærer hinanden, har den, som har den anden paa sin højre Side, Vigepligt. Denne Bestemmelse fritager ikke den fra højre kommende for at vise fornøden Forsigtighed. Navnlig skal Forsigtighed vises ved Kørsel fra en mindre befærdet til en mere befærdet Gade eller Vej, og Hastigheden skal, saafremt der ikke er fri Udsigt til begge Sider, nedsættes saa meget, at Standsning kan ske, inden Køretøjet naar ind paa den tværgaaende Gades eller Vejs Kørebane. Den, der kører ud fra Ejendom eller Grundstykke, fra Parkeringsplads eller Holdeplads, har Vigepligt i Forhold til Færdselen fra begge Sider.

2. Forsaavidt angaar bestemte Gader og Veje kan Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder fastsætte, at Færdselen fra Gader og Veje, der udmunder i eller skærer dem, har ubetinget Pligt til at vige eller holde tilbage for Færdselen fra begge Sider. Dette tilkendegives ved Afmærkning efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse.

3. Brandvæsenets og Politiets Udryknings- og Ambulancevogne har Forkørselsret, naar de under Kørselen tilkendegiver sig ved Anvendelse af særligt af Justitsministeren fastsat Signal, og andre vejfarende skal da altid give dem fri Bane. Det samme gælder Syge-, Ambulance- og Redningsvogne, der af Justitsministeren har faaet Tilladelse til at anvende saadant Signal. Endvidere har Sporvogne Forkørselsret.

§ 2.

Udgifterne ved den i Færdselslovens § 11, 2. Stk., sidste Pkt., omhandlede Afmærkning afholdes af Statens Andel i Gebyrerne for Prøver m. v. i Henhold til Motorloven, jfr. Lovens § 44.